

prima instanță: M. Iftodi

dosarul nr. 2ra-1020/18

instanța de apel: A. Corcenco, D. Stănilă, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

6 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Veronica Iaconea

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Veronicăi Iaconea împotriva lui Dragoș Iaconea cu privire la încasarea pensiei de întreținerea a copiilor minori

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 ianuarie 2018 prin care a fost respins apelul declarat de Veronica Iaconea și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț sediul Central din 10 octombrie 2017, prin care a fost admisă parțial acțiunea

constată:

La 19 iunie 2017, Veronica Iaconea a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dragoș Iaconea cu privire la încasarea pensiei de întreținerea a copiilor minori.

În motivarea acțiunii a invocat că la 26 februarie 2000, a încheiat căsătoria cu Dragoș Iaconea, dar până la legiferarea relațiilor, dânsii doi ani au convețuit în relații de concubinaj.

Afirmă că din căsătorie au doi copii comuni, fiica XXXXX născută la XXXXX și feciorul XXXXX născut la XXXXX.

Comunică că ambii copii se află la educația și întreținerea ei, pârâtul însă benevol nu-i acordă ajutor material pentru întreținerea copiilor.

Menționează că potrivit informației BNS minimul de existență în anul 2016 pentru un copil în vârstă de 7 – 17 ani pentru locuitorii de la sate constituie 1866,1 leu lunar. Cota parte a unui părinte este egală cu $\frac{1}{2}$ în mărime de 933,5 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 74, 75, 76 Codul familiei, art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Dragoș Iaconea în beneficiul ei a pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă fixă lunară, pentru fiica XXXXX – 933,5 lei și feciorul XXXXX – 933,5 lei, până la atingerea majoratului.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț sediul Central din 10 octombrie 2017 a fost admisă parțial acțiunea, încasat de la Dragoș Iaconea în beneficiul Veronicăi Iaconea pensia de întreținere a copiilor minori, fiicei XXXXX XXXXX, născută la XXXXX, în sumă fixă de 400 lei lunar și fiului XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, în sumă fixă de 400 lei lunar începând cu data de 19 iunie 2017 până la atingerea majoratului copiilor.

În rest cerința cu privire la mărimea pensiei de întreținere a copiilor minori, a fost respinsă.

A fost încasat de la Dragoș Iaconea în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 288 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 ianuarie 2018 a fost respins apelul declarat de Veronica Iaconea și menținută hotărârea primei instanțe.

La 26 martie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Veronica Iaconea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, anularea hotărârii primei instanțe și a deciziei recurate cu adoptarea unei soluții prin care să fie admisă integral acțiunea.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe și deciziei instanței de apel, considerându-le neîntemeiate.

Având în vedere prevederile art. 75 alin. (1) și 76 alin. (1) Codul familiei, indică că adresându-se în instanța de judecată, dânsa a anexat datele stabilite de BNS privind minimul de existență în anul 2016 pentru un copil în vârstă de 7 – 17 ani, care constituia 1866,1 lei.

Cu referire la prevederile art. 58 alin. (1) Codul familiei, remarcă că ambilor părinți le revine obligația de întreținere materială a fiecărui copil, câte 933,5 lei.

Obiectează că instanțele de judecată ierarhic inferioare neîntemeiat au decis încasarea doar a câte 400 lei pe lună de la intimat.

Consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat și aplicat eronat legea și anume, prevederile art. 58, 74, 75, 76 Codul familiei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 1 februarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 78), fiind recepționată de către Veronica Iaconea la 7 februarie 2018, ceea ce se confirmă prin avizul de recepție (f. d. 80).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 26 martie 2018, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Veronica Iaconea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Veronica Iaconea, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Veronica Iaconea ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Veronica Iaconea se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Luiza Gafton